

En Reisende

I den lille Kjøbstad er en Gade,
Hvor ei Tiden har forandret stort.
See, det gamle Vertshuus sin Façade
Vender ud mod Kirkegaardens Port.
Her er jo et Herberg paa hver Side,
Der til Venstre kalder Hornets Klang,
Men til Høire lyder Psalme-Sang.
Gaden har et Herberg paa hver Side,
Hvor mon bedst man hviler, gad jeg vide.
Jeg maa ind til Venstre denne Gang.
Husets Bjælkeværk er rigt udskaaret,
Indskrift mellem Løv og Snirkler staaer,
Indenfor er Tummel hele Aaret,
Der, som Fremmed kommer man og gaaer.
Men til Høire skinner deiligt Solen,
Gjæstekam'ret er en Blomsterplet,
I det Kammer bliver aldrig grædt;
Ovenover voxer Natviolen.
Men til Venstre maae jeg! Aftensolen
Gaaer nu ned. Jeg føler mig saa træt!